

F

CÁC KHUYẾN NGHỊ CỦA ỦY BAN BORDEN

**CÁC KHUYẾN NGHỊ CỦA ỦY BAN XEM XÉT CÁC CHÍNH SÁCH
CỦA GIÁO PHẬN CAMDEN
VỀ BẢO VỆ TRẺ EM**

Trao cho
Đức Giám Mục Nicholas DiMarzio, Ph.D., D.D.
Giám Mục của Giáo Phận Camden
Ngày 3 tháng 10 năm 2002

Edward F. Borden, Jr., Esquire
Robert L. Crawford, Ed.D., L.P.C.
Giáo Sĩ Lewis Eron, Ph.D.
Ông John Field
Jay H. Greenblatt, Esquire
Thẩm Phán Philip A. Gruccio
Cảnh Sát Trưởng James McGettigan
Mục Sư Christine Regan
Bà Robin Spadaro
Bà Monica Ward

LỜI MỞ ĐẦU

Cần thiết phải lưu ý, hành sơ kết, rằng *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên* (sau đây gọi là "*Hiến Chương*") của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã được phê duyệt tại Buổi Họp Tổng Quát của hội đồng vào tháng 6 năm 2002, và *Các Quy Tắc Cần Thiết Của Chính Sách Cho Giáo Phận Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên Bởi Linh Mục, Phó Tế, hoặc các nhân viên khác của Giáo Hội* (sau đây gọi là "*Các Quy Tắc*") ra sắc lệnh cùng một lúc, đã cung cấp một khuôn khổ cho các khuyến nghị của chúng tôi. Rõ ràng, sẽ không có được hiệu quả hướng tới những kết luận của chúng tôi mà không có đề cập đến chúng, và mặc dù chúng tôi đã được triệu tập do Đức Giám Mục DiMarzio trước khi *Hiến Chương* hay *Các Quy Tắc* được thông qua, chúng tôi đã có cấu trúc chắc chắn một phần đáng kể các khuyến nghị của chúng tôi trong khuôn khổ của chúng.

Tuy nhiên, chúng tôi đã vượt qua khỏi phạm vi của *Hiến Chương* và *Các Quy Tắc* cả trong việc xem xét của chúng tôi và trong các khuyến nghị. Chúng tôi được hỗ trợ bởi các thông tin cơ bản cung cấp cho chúng ta qua các bài thuyết trình của David Ingle, Ph.D., của Viện Peters J. Joseph trong sự nhận xét của chúng tôi. Ông ta đã nói chuyện với chúng tôi về tâm trí của người lớn phạm tội tình dục, và Julie Lippman, Ph.D., của Trung Tâm Hỗ Trợ Trẻ Em, người diễn thuyết chúng tôi về ảnh hưởng mà lạm dụng tính dục có với các nạn nhân. Những bài thuyết trình giúp chúng tôi trong việc tìm hiểu các rối loạn có thể dẫn đến các sự ngược đãi của trẻ em và sự hiểu biết về hậu quả của sự ngược đãi như vậy. Chúng tôi cũng đã được hỗ trợ bởi các thông tin được cung cấp để kiểm tra lý lịch của các giáo viên mới trong các trường học hoạt động dưới sự bảo trợ của các giáo phận và các giáo xứ của giáo phận, và bởi thông tin được cung cấp liên quan đến kiểm tra lý lịch được tiến hành cho các chủng sinh và phó tế cố định và - phù hợp với các chính sách trên toàn tiểu bang được thông qua bởi các giáo phận Công Giáo của New Jersey - cho những người thường xuyên tiếp xúc với trẻ em.

I. DỰ BỊ HỖ TRỢ CHO NẠN NHÂN

ĐIỀU PHỐI VIÊN HỖ TRỢ NAN NHÂN

Chúng tôi nhận thức được tư thế của Giáo Phận Camden trong việc cung cấp tư vấn và những hỗ trợ chuyên nghiệp cần thiết khác cho những người bị lạm dụng bởi giáo sĩ. Chúng tôi đã được thông báo về việc thực hành lâu dài của Giáo phận trong việc làm hỗ trợ này được khả dụng.

Tuy nhiên, theo sự hiểu biết của chúng tôi, liên quan đến việc đề nghị tư vấn, "tiếp cận" với những người cho rằng họ đã là nạn nhân dịch vụ đơn giản của tư vấn mà việc này chúng tôi tin là thường cần thiết trong các trường hợp cá nhân của tư vấn từ chối lần đầu tiên việc này đề nghị. Chúng tôi đang có ý kiến rằng những người đã trở thành nạn nhân có thể không hoàn toàn hiểu được lợi ích của việc tư vấn và can thiệp chuyên nghiệp và rằng một từ chối ban đầu để chấp nhận đề nghị của Giáo Phận trong vấn đề này nên - trong phạm vi giới hạn của phép tắc và với sự tôn trọng đầy đủ cho sự riêng tư - được tiếp theo là một lời giải thích về những lợi thế của việc chấp nhận lời đề nghị của Giáo phận và khuyến khích để làm như vậy.

Chúng tôi có quan niệm rằng cách tiếp cận này nên làm để được chuẩn hóa và được giao phó một nhà chuyên môn. Trong khi đang ở giai đoạn của quá trình đánh giá ban đầu, và kiểm tra các bản cập nhật định kỳ, nó hợp lý để chúng tôi chúng tôi tin rằng vấn đề sức khỏe dài hạn của các nạn nhân đòi hỏi cả các đánh giá ban đầu và định kỳ được thực hiện bởi một chuyên nghiệp gia. Quả thật, theo khuyến nghị của chúng tôi toàn bộ quá trình nên được giám sát bởi một người như vậy, và người đó nên cơ hội để đề nghị sửa đổi cách thức mà sự hỗ trợ được cung cấp.

Phù hợp với Mục 3 của *Các Quy Tắc* một Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân nên được bổ nhiệm bởi Đức Giám Mục càng sớm càng tốt. Cá nhân này cần phải có những đào tạo cần thiết và kinh nghiệm để hỗ trợ các nạn nhân của lạm dụng trong việc nhận tư vấn cần thiết và các hỗ trợ chuyên nghiệp khác nếu cần thiết. Cá nhân này cần có trách

nhiệm thực hiện các chỉ thị trong Điều 1 của *Hiến Chương* để tư vấn, các nhóm hỗ trợ, và các loại dịch vụ xã hội được khuyến khích. Bằng cách này, chính sách của Giáo Phận Camden trong việc cung cấp tư vấn và hỗ trợ chuyên môn cho các nạn nhân, những chính sách đã được đặt ra hơn mười lăm năm, sẽ không chỉ được tiếp tục nhưng sẽ được tăng cường.

Để cung cấp các cơ hội tư vấn được cho những người cần bất kỳ báo cáo được nhận qua số điện thoại miễn phí mà những giáo phận vẫn giữ, hoặc được nhận bởi bất kỳ đại diện nào của Giáo Phận, họ sẽ ngay lập tức được cung cấp cho những Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân để các nạn nhân có thể liên lạc trừ khi làm như vậy sẽ cản trở cuộc điều tra hình sự.

Chúng ta không thể quên những nhu cầu về việc can thiệp thiêng liêng và hỗ trợ mà quá thường xuyên là một phần của quá trình chữa bệnh, đặc biệt là trong những tình huống như những gì chúng ta đang gặp phải. Nhận thức được những hiệu ứng mà thường là kết quả của sự can thiệp mục vụ, chúng tôi khuyến khích rằng việc trợ giúp mục vụ là phù hợp. Những Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân nên có thể kêu gọi các nguồn lực cần thiết của Giáo Phận Camden để cung cấp hỗ trợ như vậy.

HỘI ĐỒNG HỖ TRỢ NẠN NHÂN

Để đảm bảo công việc của Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân thỏa đáng và triệt để giải quyết các nhu cầu của các nạn nhân của lạm dụng một Hội Đồng Hỗ Trợ Nạn Nhân cần được thiết lập. Hội đồng này sẽ được giao phó với trách nhiệm tiến hành đánh giá thông thường với Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân sự giúp đỡ đã được cung cấp cho những người nạn nhân. Hội Đồng này cũng sẽ là một phương tiện mà nhờ đó có thể là một nguồn thường trực và độc lập của truyền thông đối với nạn nhân. Trong ngắn hạn, nó sẽ giúp trong việc đưa ra một tiếng nói cho những người bị lạm dụng, và cung cấp một sự đại diện cho họ, trong tổng thể của quá trình này.

Trong khi chúng ta nhận biết rằng Giáo Phận đã tham gia trong việc tiếp cận với các nạn nhân tiếp cận này có thể được tăng cường bằng cách thực sự khuyến khích nạn nhân - trong trường hợp cần thiết - để họ có được tư vấn và hỗ trợ chuyên nghiệp chứ không chỉ tư vấn cho họ là giúp đỡ đang có sẵn. Chúng tôi cũng nhấn mạnh, như đã nêu tại Điều 1 của *Hiến Chương*, là hỗ trợ này có thể có nhiều hình thức khác nhau - "tư vấn, trợ giúp thiêng liêng, các nhóm hỗ trợ và dịch vụ xã hội khác" - và những nỗ lực của Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân cùng với Hội Đồng Hỗ Trợ Nạn Nhân này sẽ giúp tạo điều kiện cho nạn nhân có đầy đủ các sự hỗ trợ thích hợp.

HỌP MẶT VỚI CÁC NẠN NHÂN

Điều 1 của *Hiến Chương* kêu gọi "Giám Mục hoặc người đại diện của Ngài" nên đề nghị họp mặt với các nạn nhân và "lắng nghe với sự kiên nhẫn và lòng trắc ẩn với những kinh nghiệm và quan tâm." Sự sắp xếp cho các cuộc họp như vậy nhất thiết sẽ khác nhau theo từng trường hợp và phải bảo vệ quyền lợi hợp pháp của tất cả các người liên quan với chúng. Tuy nhiên, trách nhiệm mục vụ của Đức Giám Mục có tầm quan trọng lớn nhất.

SỰ THÀNH LẬP CỦA CÁC CHƯƠNG TRÌNH TIẾP CẬN TRONG GIÁO XỨ

Các Giám Mục nên bổ nhiệm một đại biểu ngay lập tức để phát triển các chương trình tiếp cận trong cộng đồng giáo xứ để giải quyết bất kỳ trường hợp không may trong cộng đồng đức tin khi việc loại trừ một giáo sĩ ở cộng đồng này phải xảy ra. Chúng tôi hiểu rằng những ảnh hưởng mà việc loại trừ một giáo sĩ có thể có trong một giáo xứ, và chúng tôi nhận ra rằng bất cứ ảnh hưởng gì có thể trở thành càng trầm trọng hơn khi họ bị loại trừ bởi bất kỳ loại hành vi sai trái nào liên quan đến trẻ vị thành niên. Chúng tôi có quan điểm rằng sự can thiệp lập tức trong bối cảnh của một chương trình đã được phát triển sẽ giúp giảm bớt ảnh hưởng của tình trạng gây phiền hà và rắc rối như vậy.

Một khi các giáo sĩ đã bị loại trừ ra khỏi giáo xứ của họ trong các lĩnh vực khác người dân được cho biết lý do của việc loại trừ đó và hỗ trợ được cung cấp cho các thành viên của giáo xứ. Các cá nhân được bổ nhiệm theo đề nghị này nên liên lạc với những địa phương khác để xác định tình huống như vậy đã được giải quyết như thế nào và những cách để tốt nhất tiếp cận phục vụ nhu cầu của người dân.

Chúng tôi nhấn mạnh rằng bất kỳ chương trình tiếp cận cộng đồng nào như vậy phải có sự cảm thông đối với thân danh của những giáo sĩ liên quan. Ngoại trừ trong những trường hợp hiếm hoi, và ngay cả khi những giáo sĩ đã được cho nghỉ hành chính trong khi những lời buộc tội được xem xét, suy đoán vô tội sẽ chiếm ưu thế và uy tín của giáo sĩ phải được giữ một cách phù hợp.

II. ỨNG PHÓ VỚI CÁC CÁO BUỘC

BÁO CÁO CÁC CÁO BUỘC

Điều 2 của *Hiến Chương* nói rằng phải có một hội đồng xét duyệt có các chức năng được quy định tại Mục 4 của *Các Quy Tắc*. Chúng sẽ bao gồm việc đánh giá các cáo buộc (4-A), việc xem xét các chính sách và thủ tục để đối phó với những cáo buộc như vậy (4-B), và cung cấp các khuyến nghị liên quan đến sự thích hợp cho mục vụ (4-C).

Tất nhiên, để cho bất kỳ ai có trách nhiệm với việc xem xét lời cáo buộc phản ứng với những sự kiện này, phải có một phương pháp được thiết lập cho những lời buộc tội được đưa đến sự chú ý của Giáo Phận. Do đó Điều 2 của *Hiến Chương* nói về thủ tục làm đơn khiếu nại nên "có sẵn." Điều cần thiết là một nạn nhân biết làm thế nào để báo cáo lạm dụng và một báo cáo như vậy cần được thực hiện với ai. Chúng tôi tin rằng số điện thoại miễn phí mà những giáo phận đã thành lập vào tháng tư của năm nay (1-800-964-6588) nên được duy trì vĩnh viễn. Chúng tôi cũng có ý kiến rằng số điện thoại miễn phí, cùng với những số điện thoại và địa chỉ của các công tố viên của quận, và số khẩn cấp của đường dây liên lạc về lạm dụng trẻ em được duy trì bởi Văn Phòng Phục Vụ Vị Thành Niên và Gia Đình của New Jersey và các địa chỉ và số điện thoại của những văn phòng chi nhánh của văn phòng này được tiếp tục giới thiệu trên trang web

của Giáo Phận.* Thông báo phải được thực hiện mỗi nửa năm ở tất cả các tổ chức liên kết với Giáo Phận để kêu gọi sự chú ý đến điều là có một cơ chế đặt sẵn cho việc báo cáo lạm dụng. Chúng tôi tin rằng các thông báo như vậy phải ra nửa năm một lần ở các bản tin của tất cả các giáo xứ và trường học và trong các ấn phẩm tương tự. Chúng tôi có ý kiến rằng những Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân phải có trách nhiệm với sự phát triển của các phương tiện khác để khuyến khích tất cả những người phục vụ của các giáo phận và giáo xứ và các đơn vị trực thuộc để họ báo cáo các trường hợp lạm dụng. Cuối cùng, báo cáo được nhận nên được đưa đến sự chú ý của Giám Mục của Giáo Phận và Ban Xét Nghiệm của Giáo Phận ngay lập tức để đảm bảo rằng các bước thích hợp để báo cáo với cơ quan công quyền được thực hiện và theo thứ tự mà việc điều tra các cáo buộc có thể được tiến hành.

BAN XÉT NGHIỆM CỦA GIÁO PHẬN

Phần 4 của *Các Quy Tắc* kêu gọi cho sự thành lập của một Ban Xét Nghiệm của Giáo Phận để đánh giá các cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ em và đưa ra khuyến nghị liên quan đến sự phù hợp của chức vụ trong một số tình huống. Chúng tôi đề nghị rằng những thành viên của Ban Xét Nghiệm của Giáo Phận (sau đây gọi là "BXNGP") không nên chỉ có người Công Giáo. Đa số các thành viên của nên là người dân thường, và phải có sự nhạy cảm đối với đa dạng giới tính trong thành phần của nó.

Sau khi xem xét *Hiến Chương* và *Các Quy Tắc*, chúng tôi có ý kiến rằng BXNGP nên bao gồm chín thành viên. Kể từ khi chúng tôi hiểu rằng đôi khi nó sẽ là cần thiết cho BXNGP hành động nhanh, chúng tôi đề nghị rằng, năm thành viên sẽ tạo thành một đại biểu. Chúng tôi cũng có ý kiến rằng BXNGP nên bao gồm các đại diện của cộng đồng pháp lý và cộng đồng giáo dục.

Phù hợp với các chỉ thị tại Điều 5 của *Hiến Chương* và Mục 9 của *Các Quy Tắc* bắt kỳ lời cáo buộc đối với bất cứ linh mục hay phó tế (bất kể nhận được như thế nào), người đang có liên quan đến bất kỳ cách nào trong mục vụ - ngoài báo cáo cho các cơ quan nhà nước thích hợp - cần được báo cáo cho BXNGP để có thể có đề nghị cho Giám Mục của Giáo Phận Camden về sự phù hợp của cá nhân này trong việc tiếp tục làm mục vụ. Chúng tôi cũng khuyên rằng, sau ngày các kiến nghị này có hiệu quả, bất kỳ lời buộc tội hoặc báo cáo sẽ dẫn đến một sự tự động đình việc mục vụ ba ngày của giáo sĩ để cho có thể đánh giá sơ bộ, trừ khi BXNGP xác định rằng những lời buộc tội không đáng tin cậy. Thời gian nghỉ hành chính sẽ tiếp tục một khoảng thời gian của mười bốn ngày làm việc. Trong thời gian này BXNGP sẽ tiến hành điều tra, đáp ứng, và tạo ra một đề nghị cho Giám Mục. Bất kỳ thù lao nào được cung cấp cho những giáo sĩ như vậy vẫn phải tiếp tục được trả trong thời gian xem xét.

Với sự lưu ý về những chỉ thị trong Mục 4-A của *Các Quy Tắc* rằng BXNGP "có thể hoạt động trong cả hai lĩnh vực quá khứ lẫn tương lai cho những vấn đề này," họ nên xem lại những trường hợp số ít - vì những giáo phận đã kết luận rằng những cáo buộc

* Ghi Chú của Biên Tập Viên: Văn Phòng Phục Vụ Vị Thành Niên và Gia Đình hiện nay là Văn Phòng Bảo Vệ và Cố Định Trẻ Em.

đó không được coi là đáng tin cậy - chúng giữ lại tên các cá nhân bị tố cáo hành vi sai trái trong quá khứ. Xem xét này phải được tiến hành một cách nhanh chóng.

Phần 4-B của *Các Quy Tắc* cho BXNGP xét nghiệm các chính sách và thủ tục đặt ra "để đối phó với những cáo buộc này ít nhất hai năm một lần." Chúng tôi tin rằng BXNGP nên lấy cơ hội, một cách liên tục, để xác định xem liệu các khuyến nghị mà chúng tôi đã đặt ra được luôn luôn thực tế và phù hợp - nếu kết luận rằng chúng không phải trong trường hợp nào đó - để kịp thời khuyến bảo sửa đổi.

LOẠI TRỪ KHỎI MỤC VỤ

Điều 5 của *Hiến Chương* và Mục 9 của *Các Quy Tắc* cho sự loại trừ vĩnh viễn khỏi bất kỳ hoạt động mục vụ nào một khi tội lạm dụng tính dục trẻ em bởi một giáo sĩ được thừa nhận hoặc thành lập. Chính sách này đã được thực hiện trong Giáo Phận Camden do Đức Giám Mục DiMarzio và nó cần được tiếp tục như vậy. Chúng tôi đề nghị, tuy nhiên, chính sách này được củng cố bằng cách thực hiện các bước thích hợp để bảo đảm những giáo sĩ vi phạm không bao giờ được phép quay trở lại trong bất kỳ hình thức nào của mục vụ.

Điều 5 và Mục 9 còn cho quyền những giám mục trong giáo phận có thể yêu cầu loại trừ người khỏi hàng giáo sĩ của Tòa Thánh khi một giáo sĩ lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên đã được thừa nhận hoặc thành lập; và nó cho "tuổi cao" và "thương tật" như là lý do tại sao loại trừ khỏi hàng giáo sĩ có thể không thích hợp. Theo đề nghị của chúng tôi, trong mọi trường hợp lạm dụng tính dục trẻ em bởi một giáo sĩ đã được thừa nhận, những giám mục phải thỉnh cầu Tòa Thánh cho loại trừ người đó khỏi hàng giáo sĩ. Trong trường hợp được bảo hành bởi thương tật hoặc tuổi cao của cá nhân Giáo Phận – vì lý do từ thiện và phù hợp với yêu cầu nhu cầu giáo luật - có thể cung cấp cho sự nuôi dưỡng của cá nhân đó.

LOẠI TRỪ KHỎI VIỆC LÀM HOẶC TRANG THÁI TÌNH NGUYÊN

Khi bất cứ nhân viên nào của Giáo Phận hoặc bất kỳ của các giáo xứ nào thuộc thành phần của Giáo Phận, hoặc của bất kỳ tổ chức hoạt động nào của các Giáo Phận hoặc dưới sự bảo trợ của Giáo Phận, hoặc bất kỳ người phục vụ như là một tình nguyện viên tại bất kỳ cơ sở hoặc hoạt động như vậy, bị cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên thì vấn đề - ngoài được báo cáo cho các cơ quan chính phủ phù hợp - phải được báo cáo cho BXNGP. Lời buộc tội như vậy sẽ dẫn đến sự tự động đình việc của các cá nhân từ vị trí như vậy cho ba ngày làm việc để cho kiểm tra sơ bộ, trừ khi BXNGP xác định rằng những lời buộc tội rằng không đáng tin cậy. BXNGP sẽ tiến hành điều tra, đáp ứng, và tạo ra một đề nghị với cấp trên của cá nhân này. Tất cả các việc đó sẽ được hoàn thành trong vòng mười bốn ngày làm việc. Bất kỳ tiền lương sẽ được tiếp tục cung cấp cho nhân viên bị buộc tội trong thời gian xem xét.

BÁO CÁO VỚI CHÍNH QUYỀN CÔNG CHỨC

Điều 4 của *Hiến Chương* và Mục 10 của *Các Quy Tắc* đòi hỏi sự báo cáo cho các chính quyền công chức về những cáo buộc lạm dụng tính dục của những người hiện đang là

trẻ vị thành niên. Chúng cũng kêu gọi cho sự hợp tác với chính quyền trong việc điều tra và xử lý các vấn đề như vậy.

Luật pháp ở New Jersey đã, từ năm 1971, yêu cầu tất cả các công dân báo cáo các với chính quyền trong trường hợp họ có lý do hợp lý để tin rằng trẻ vị thành niên đã phải chịu sự lạm dụng và chúng tôi đã được thông báo rằng các giáo phận đã có hành động phù hợp với yêu cầu đó. Tuy nhiên, các chính sách của Giáo Phận Camden, thực hiện trong năm nay do Đức Giám Mục DiMarzio, kêu gọi báo cáo lên công tố viên của quận địa phương tất cả các cáo buộc trước đây - bất kể nạn nhân bây giờ là một người lớn và bất kể là xem như đã hết hạn theo các điều luật hình sự - phải được tiếp tục. Trong báo cáo sự cáo buộc qua các công tố viên của quận cần có mọi nỗ lực cần để bảo mật lý lịch của nạn nhân nếu nạn nhân đã yêu cầu giữ bí mật như vậy.

Trong trường hợp nạn nhân là một người trưởng thành tại thời điểm báo cáo lạm dụng cho Giáo Phận, nạn nhân nên được nhắc nhở về quyền của mình hoặc để báo cáo sự việc cho chính quyền. Hơn nữa, cá nhân nhận được báo cáo nên - bất kể nạn nhân quyết định báo cáo sự việc với cơ quan chức năng hay không - sử dụng số điện thoại miễn phí mà các giáo phận duy trì để báo cáo.

HIỆP ĐỊNH BẢO MẬT

Điều 3 của *Hiến Chương* nói về các hợp đồng bảo mật mà thường có trong các văn bản thỏa thuận mà giải quyết hoặc dàn xếp khiếu nại. Điều 3 nói rằng không được nhập vào những thỏa thuận bảo mật như vậy "ngoại trừ vì lý do nghiêm trọng và đáng kể" mà đã được "đưa ra" bởi nạn nhân. Do đó, không nên nhập vào thỏa thuận bí mật như vậy trừ khi được sự yêu cầu của những nạn nhân. Chúng tôi cũng có ý kiến rằng, nếu nạn nhân yêu cầu một thỏa thuận bí mật trong việc giải quyết các khiếu nại, thỏa thuận bí mật như vậy cần nói rõ rằng nó được nhập vào theo yêu cầu của những nạn nhân và hơn nữa nên nói rõ rằng nó có thể được hủy bỏ bởi đơn phương nạn nhân bằng cách cung cấp thông báo cho Giáo Phận về ý định của họ về việc như vậy.

III. HỢP TÁC VỚI CÁC TỔ CHỨC KHÁC

Điều 16 của *Hiến Chương* biểu lộ sự sẵn sàng "hợp tác với các nhà thờ khác và các cộng đồng giáo hội, tổ chức tôn giáo khác, tổ chức học tập và các tổ chức khác có liên quan" trong việc tiến hành nghiên cứu trong lĩnh vực này. Chúng tôi có ý kiến rằng những nỗ lực trong vấn đề này là nỗ lực quan trọng trong xã hội để bảo vệ trẻ và chúng tôi đề nghị rằng nên có sự hợp tác đầy đủ - mang trong tâm trí một sự tôn trọng đối với tâm sự và thông tin liên lạc đặc quyền - không chỉ với các thực thể khác đang tiến hành nghiên cứu trong lĩnh vực này nhưng quan trọng nhất là với các cá nhân và tổ chức đang cố gắng để phát triển các phương pháp để bảo vệ trẻ.

IV. NHỮNG NỖ LỰC LÂU DÀI ĐỂ BẢO VỆ TRẺ EM

CÁC SỰ KIỂM TRA BỐI CẢNH HÌNH SỰ

Chúng tôi đã được được báo bởi Giáo Phận là Văn Phòng Ôn Gọi, Văn Phòng Phó Tế Cố Định, Văn Phòng Mục Vụ cho Vị Thành Niên và Người Trẻ Tuổi, Văn Phòng Giáo Lý và Cơ Quan Thiếu Niên Công Giáo đã đăng ký với Cảnh Sát Tiểu Bang New Jersey với trạng của những tổ chức phi lợi nhuận phục vụ thanh niên. Việc này cho họ có nền tảng kiểm tra trong liên bang và tiểu bang lý lịch hình sự do nhà nước tiến hành thông qua việc trình dấu tay cho một tổ chức thực thi pháp luật. Chúng tôi đã, do đó, coi là có hiệu quả, thiết thực, chi phí không đáng kể và giảm tiềm năng nguy cơ của sự kiểm tra lý lịch hình sự như đã được khuyến cáo là một thủ tục công bằng, thiết thực và cân bằng.

CÁC CHŨNG SINH

Mặc dù chính sách của Giáo Phận cung cấp cho sự kiểm tra lý lịch hình sự được tiến hành cho tất cả các chủng sinh trước khi cho họ bước vào mục vụ đầu tiên của họ, việc thực hiện kiểm tra như vậy tại thời điểm của một người được chấp nhận vào chương trình đào tạo linh mục nên được tiếp tục và được thiết lập vĩnh viễn.

CÁC GIÁO VIÊN

Tất cả các sự kiểm tra bối cảnh, bao gồm kiểm tra lý lịch hình sự được tiến hành cho tất cả những người nộp đơn cho các vị trí giảng dạy trong nhà trường hoạt động dưới sự bảo trợ của những giáo phận và giáo xứ, mà hiện nay đang được thực hiện bởi Văn Phòng Giáo Dục của Giáo Phận, nên vẫn giữ là một chức năng của Văn Phòng Giáo Dục bất kể cơ cấu trong doanh nghiệp của một trường học. Điều này sẽ cho phép một văn phòng chính, với kinh nghiệm trong việc tiến hành kiểm tra như vậy, để tiếp tục phối hợp và giám sát yếu tố thiết yếu này của bộ giáo dục.

CÁC PHÓ TẾ CỐ ĐỊNH

Chính sách về tiến hành kiểm tra lý lịch và hình sự cho tất cả các ứng viên vào chức phó tế cố định trong Giáo Phận Camden là một sự thuận lợi và nên trở thành một yêu cầu thường trực.

VĂN PHÒNG MỤC VỤ CHO VỊ THÀNH NIÊN VÀ NGƯỜI TRẺ TUỔI, VĂN PHÒNG GIÁO LÝ, VÀ CƠ QUAN THIẾU NIÊN CÔNG GIÁO

BXNGP nên giám sát chặt chẽ việc thực hiện các kiểm tra lý lịch hình sự trong các chương trình phục vụ trẻ vị thành niên của Giáo Phận, hoặc dưới sự bảo trợ của Giáo Phận. Bất kỳ tổ chức nào liên quan với bất kỳ chương trình nào, hoặc với bất kỳ giáo xứ hay tổ chức của giáo xứ trong giáo phận, phải - ở mức tối thiểu - tuân thủ các chính sách kiểm tra lý lịch hình sự được thông qua bởi các giáo phận Công Giáo của New

Jersey. Chính sách này quy định rằng bất kỳ người nào bắt đầu làm việc hoặc bắt đầu làm một tình nguyện viên kể từ ngày 1 tháng 10 năm 2001, và những người duy trì sự tương tác đáng kể và trực tiếp với trẻ em thường xuyên, hoặc có cơ hội và khả năng tiếp xúc riêng tư với trẻ em, phải trải qua kiểm tra lý lịch hình sự. Mặc dù có thể có những trở ngại về sự thuận tiện, BXNGP nên kiểm tra tính khả thi của tiến hành tổ tụng hình sự kiểm tra lý lịch hình sự cho những cá nhân đã bắt đầu làm việc hoặc đã làm tình nguyện trước ngày 1 tháng 10 năm 2001. Trong khi làm như vậy các BXNGP nên cân nhắc đến khả năng tiến hành kiểm tra một cách ngẫu nhiên hàng năm.

Chúng tôi không thể không quan tâm rằng từ trước đến nay chưa có ai trong các giáo xứ của giáo phận nộp bất kỳ thẻ vân tay cho kiểm nghiệm. Trong khi một số nhân viên và tình nguyện viên của các giáo xứ sẽ được bao gồm trong một trong những nhóm khác, không chắc rằng mỗi cá nhân trong giáo xứ có tiếp xúc với trẻ vị thành niên rơi vào trường hợp này. Họ cần thêm sự tiếp cận và một mẫu báo cáo với lời nhắc nhở về nghĩa vụ của giáo xứ trong vấn đề này, cần phải được gửi ra ngay lập tức cho mỗi giáo xứ. Sự thất bại liên tiếp trong sự hợp tác với chương trình quan trọng này của một linh mục, hoặc quản trị viên của một giáo xứ sẽ tạo thành một cơ sở cho việc loại trừ họ khỏi vị trí đó phù hợp với giáo luật. Ngoài ra, BXNGP phải báo cáo bằng văn bản về những bước đã được thực hiện liên quan đến sự tham gia của giáo xứ trong chương trình này trong vòng ba tháng kể từ khi những Kiến Nghị này được nộp.

V. TRÁCH NHIỆM CHUNG

Đối với vấn đề bảo vệ trẻ em mỗi người chúng ta được "bổ nhiệm làm người canh gác" theo lời tiên tri Êzêkiel nói. Chính vì lý do này mà bất cứ ai có nguyên nhân hợp lý để tin rằng có một đứa trẻ đang bị lạm dụng tính dục, và không tận dụng mọi phương tiện họ có để ngăn chặn sự lạm dụng như vậy, là không thích hợp để giữ một vị trí trách nhiệm hoặc quyền lực. Chúng tôi không có ý rằng sự uy tín của bất kỳ ai nên bị coi nhẹ; thanh danh của mọi người đều quý giá và phải được bảo vệ để chống lại sự giả dối. Mà chúng tôi cũng không khuyên rằng các loại chiến dịch như có thể chà đạp trên quyền của mỗi người để có một giả định vô tội. Tuy nhiên, tất cả mọi người là như nhau trong trách nhiệm về việc thực hiện các chỉ thị trong các khuyến nghị, và tất cả mọi người phải thận trọng để bảo vệ các thành viên dễ bị tổn thương nhất trong xã hội của chúng ta. Nghĩa vụ này thường rơi nặng nề nhất đối với các người ở vị trí trách nhiệm và quyền hạn và một trong các sự đòi hỏi của vị trí như vậy là sự sẵn sàng và khả năng thực hiện nghĩa vụ này.

Điều quan trọng là cần lưu ý rằng trong rất nhiều các hành vi lạm dụng tính dục khủng khiếp các kẻ ngược đãi đã có điều kiện và cơ hội bởi những người khác không thể hành động dứt khoát. Những người đã không hành động, trong nhiều trường hợp, cũng chịu trách nhiệm về sự lạm dụng sau này như kẻ bạo hành. Do đó, chúng tôi đề nghị rằng Đức Giám Mục cho chỉ thị vĩnh viễn như sau: (a) nhắc nhở tất cả các giáo sĩ giáo phận, giáo dân, nhân viên và tình nguyện viên rằng nhiệm vụ trọng của họ, người bảo vệ trẻ em, phải thận trọng đến các dấu hiệu lạm dụng tính dục và báo cáo bất kỳ các dấu hiệu đó để những người trong một vị trí điều tra và khắc phục vấn đề, đặc biệt là BXNGP; (b) giao phối cho những người có chức quyền, đặc biệt là mục sư, hiệu trưởng các trường, và những người ở vị trí quản lý cấp cao trong Giáo Phận, với trách nhiệm

cá nhân để coi trọng các báo cáo như vậy và để thấy rằng chúng được điều tra với công văn; (c) bảo rằng bất hành động có thể đưa tới việc kỷ luật, và thất chức hoặc bãi từ một vị trí quyền lực trong Giáo Phận, và (d) bảo rằng cố tình che giấu thông tin về sự lạm dụng tính dục, hoặc hành động hoặc không hành động với mục đích của che dấu về lạm dụng hay để bảo vệ kẻ bạo hành và do đó làm những người khác rơi vào cơ hội lạm dụng trong tương lai, sẽ được xử lý theo cách tương tự như là người đó đã phạm lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên.

KẾT LUẬN

Chúng tôi muốn lưu ý rằng chúng tôi không giải quyết được tất cả các việc được nêu ra trong Hiến Chương bởi vì một số điều không có liên quan đến các giáo phận địa phương. Ví dụ như Điều 8 của *Hiến Chương* kêu gọi sự thành lập của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên tại trụ sở toàn quốc của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, và Điều 9 bảo rằng công việc của họ phải được giám sát bởi Ủy Ban Duyệt Xét. Điều 10 kêu gọi sự tái lập các Ủy Ban Đặc Biệt về Lạm Dụng Tính Dục và Điều 11 kêu gọi Chủ Tịch của Hội Đồng lấy sự chú ý của Tòa Thánh về các nỗ lực của toàn thể Giáo Hội tại Hoa Kỳ để giải quyết tình trạng này. Điều 14 của Hiến Chương đề cập tới các bước cần tiến hành liên quan đến việc chuyển giáo sĩ để đảm bảo rằng không có những cáo buộc chống lại ông ta; Điều 15 cho Hội Đồng của Bề Trên Cả Dòng Nam đáp ứng và xác định cách *Hiến Chương* có thể được áp dụng cho các viện của họ; và Điều 17 cam kết sự hợp tác của các giám mục Hoa Kỳ với việc Tòa Thánh Thăm Viếng các chủng viện.

Chúng tôi cũng không có giải quyết tất cả các vấn đề được nêu trong *Các Quy Tắc* bởi một số vấn đề không đề cập đến các giáo phận địa phương. Ví dụ như Mục 1 nói về các phương pháp mà *Các Quy Tắc* sẽ trở thành luật cụ thể; và Mục 6 nói về sự thành lập của hội đồng xét xử phúc thẩm để cung cấp những lời khuyên liên quan đến công việc của Ban Xét Nghiệm Giáo Phận được định tại Mục 4 của *Các Quy Tắc*, và Điều 2 của *Hiến Chương*. Mục 11 của *Các Quy Tắc* nói đến việc chuyển giáo sĩ và các nỗ lực để đảm bảo rằng không có gì trong bối cảnh của ông sẽ ngăn cản phần bản năng mục vụ của ông ta; và Mục 13 nói đến sự thừa nhận cần có trước khi *Các Quy Tắc* có thể trở thành những luật cụ thể.

Phần lớn đã được thực hiện trong Giáo Phận Camden để bảo vệ trẻ em ủy thác vào sự chăm sóc của giáo phận và sự tiếp cận với những người đã trở thành nạn nhân. Tuy nhiên, các bước cần phải được thực hiện trong khu vực nhất định để củng cố những nỗ lực này và có báo cáo định kỳ cho BXNGP để đảm bảo cho một xét nghiệm độc lập về những nỗ lực này.

Chúng tôi cảm ơn Đức Giám Mục DiMarzio đã cho chúng tôi cơ hội để trợ giúp Giáo Phận Camden trong cam kết quan trọng này, và chúng tôi cảm ơn lẫn nhau về hợp tác trong việc đạt được những Khuyến Nghị này.